

ပြည်ထောင်စု

ရင်ဖြတ်နိုး

ချစ်သူလေးရဲ့နန်းတော်.

L၀၉

အခန်း(၁)

"ဟာ..... မကြည့်ချင်ပါဘူး စိန်စိန်ရာ"

"အေး..... သူ့ဟာမကြည့်ချင်ရင် ငါ့ဟာကြည့်"

"အငွေဟာလည်း မကြည့်ချင်ဘူး"

"ဟဲ့..... ညည်းဟာက ဘယ်လိုတုံး၊ ဟိုဟာမကြည့်ချင် ဒီဟာမမြင်ချင်နဲ့ "

"စိန်စိန်နော်..... လူကိုလာမအော်နဲ့၊ သူ့ဟာမကြည့်တာနဲ့ပဲ"

"အောင်မာ..... ကြည့်စမ်း အငွေ ငါ့ကိုများ ဒင်းကမျက်စောင်းတောင် ချိတ်လိုက်သေးတာ၊ ငါထုထည့်လိုက်မယ်နော်"

ပြောရင်း ခေါင်းပေါ်လက်ကြီးကတဝဲဝဲမို့ မြားက စိန်စိန်နှင့် ဝေးရာ မွေ့ရာတစ်ဖက်စွန်းဆီ ပစ်လှဲချသည်။ စိန်စိန်ကပါ ဒေါနှင့် မောနှင့် မွေ့ရာအစွန်းဆီဝင်ထိုင်တော့.....

"ကဲပါ စိန်စိန်ရယ်၊ နင်ဟာလေ အဲဒီဒေါသကို အမြဲရှေ့တန်းတင်လွန်းလို့ အမှားတွေ မှားပေါင်းနည်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကိုနောင်တကမရချင်သေးဘူး"

အငွေက တဖျစ်တောက်တောက်ပြောရင်း မြားနဲ့ စိန်စိန်ကြားက ကွက်လပ်လေးကိုပဲ ရအောင်ဝင်ထိုင်ချသည်။ ထိုင်ချင်လွန်းလို့ တော့မဟုတ်

တံ။ တော်ကြာ ဒေါသကုမ္မာရရဲ့ လက်ချက်မှာ မြား အထိနာမှာ စိုး၍ ဖြစ်သည် ။ မြားဟာ နေမလောင် မီးမခခံခဲ့ရသည့် သူမတို့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောတူမလေး။ နို့နှစ်ရောင်ပေါက်နေသော အသားအရေမှာ မျက်နှာဟာ ဘဲဥပုံလေးလို သွယ်သွယ်လေး။ မျက်လုံးက ပြူးပြူးမှာ နှာတံလေးက စင်းနေအောင် ချွန်သည် ။ နှုတ်ခမ်းပါးနားတွေဟာ ဘာအပူအပင်သောကမှ မထင်ခဲ့ရ၍ သဘာဝအတိုင်း သွေးရောင်လွှမ်းသည် ။ ပခုံးကျော်ရုံဆံပင်လေးအား လှိုင်းတွန့်ပုံဖော်ပြီး ရွှေရောင်ဆိုးထားတာမို့ သူမတို့ ရဲ့ မြားကို ဒီအတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်တောင့်တောင့်လေးရပ်ခိုင်းထားကြည့်လျှင် ဘိုမရပ်လေးနှင့် မှားမှာ မလွဲ။ ကိုယ်လုံးက သွယ်ပေမယ့်ပြည့်တာမို့ မိန်းမတို့ ရှိအပ်သော ကောက်ကြောင်းက မိသည် ။

ဒီလိုအလှတရားတွေ စုဝေးနေသည့် သူမတို့ မြားဟာ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ပိုင်ဆိုင်သော အမွေတွေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ဆက်ခံသူဖြစ်လေရာ.....

"မြား..... ဒီမှာ ကြည့်စမ်း အငွေ့ကို"

လေချိုသွေး၍ သူမကခေါ်တော့ မြားက မျက်ဝန်းစုံမှိတ်ထားရင်းကနေ

"အငွေ့ကိုပဲကြည့်မှာ နော်..... အငွေ့ပြတဲ့ ဟာကြီးတော့ မကြည့်ချင်ဘူး၊ ရွံစရာကြီး"

"ဟဲ့..... ဟဲ့ ဘာကိုပြောတာလဲမြားရယ်၊ လူကြားမကောင်း သူကြားမကောင်း"

အငွေ့က အလန့်တကြားထအော်သည် ။ စိန်စိန်ထံမှ အောင်နိုင်သော ရယ်သံကြီးက အဟီးခနဲ ထွက်လာ၏။ မြားကတော့ တင်းထားသောရုပ်လည်း တစ်ပတ်မညှိုး။ စိတ်လည်း မလျှော့ဘဲ

"အငွေပြတဲ့ ပုံကိုပြောတာ"

"ဟဲ့..... အဲဒီလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောပါလား၊ ရွံစရာကြီးကပါ သေး"

"ရွံစရာပေါ့၊ ကြည့်ပါဦး မုတ်ဆိတ်ပါးသိုင်းမွေးတွေနဲ့ ကဒါဖီနဲ့ တူတယ်၊ မကြိုက်ဘူး"

"ကဒါဖီ..... ဟဲ့ အဲဒါဘယ်သူလဲ၊ ငါကြားတော့ကြားဖူးပါတယ်"

အရေးထဲ စိန်စိန်က ထဖောက်ပြန်သည် ။ အဒေါ်အပျိုကြီး နှစ်ယောက်ကို မြားက စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် မျက်စောင်း ပိတ်ထိုးရင်း ဝက်ဝံရုပ်ကြီး ရင်ခွင်ထဲပွေ့ကာ ကိုယ်ကို တစောင်းလှည့်လှဲသည် ။ ပြီးမှ

"ကဒါဖီလေ..... လစ်ဗျားကိုအုပ်ချုပ်တဲ့ သူ"

"ဪ..... သိပြီ.....သိပြီ၊ ဟို တိုက်ပွဲဖြစ်နေတဲ့ နိုင်ငံမဟုတ်လား"

အငွေကထပြောပြီးမှ သူ့လက်ထဲကိုင်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ကာ...

..

"ဪ..... ဒါဆို ကဒါဖီက ဘယ်ဆိုးလို့ တုံးဟဲ့၊ ခန့်ချောကြီးပဲ"

တဲ့ ။ မြားက ရင်ဘတ်ဖိပြီး ဝေါ့အုံနဲ့ လုပ်ပြမှ အငွေနှုတ်ဆိတ်သွားတာ။ အငွေပြီးတော့ တစ်စခန်းထလာသူက စိန်စိန်။

"ဒါဆို မြား 'ဒီမှာ ကြည့်စမ်း စိန်စိန်လူကရော"

အတင်းကြီး မျက်နှာရှေ့ရောက်လာ၍ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရသည် ။ မြင်ရသောပုံကြောင့် မြားတို့ ခုနစ်ရက်ထမင်းမစားနိုင်မှာ ကျိန်းသေသည် ။ ဒါကိုပဲ စိန်စိန်က မျှော်လင့်တကြီးနဲ့

"ဘယ့်နှယ်လဲဟင် မြား၊ သူကမြန်မာဆန်ဆန်လေးပါ ဟဲ့၊ အညာဆီ အညာသွေး အပြည့်ပါတယ်၊ အသားလေးနည်းနည်းမည်းပြီး ရုပ်က လေး သိပ်မချောတာကလွဲရင်"

"သွားပြီပေါ့ စိန်စိန်ရယ်၊ အဲဒါတွေ တစ်ခုမှ မကောင်းတာ ဘယ်နေ ရာသွားသုံးရတော့မလဲ၊ စိန်စိန်လူက ဘိသိက်ဆရာလိုလို၊ ဗေဒင်ဆရာ လိုလိုနဲ့ တိုက်ပုံကဝတ်ထားသေး၊ ဒီကြားထဲ ရွှေဆွဲကြိုးကြီးက ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင်နဲ့ လွယ်အိတ်စုတ်က လွယ်ထားတော့"

"ဟဲ့..... အဲဒါအထင်မသေးနဲ့ နော်၊ အနေစုတ်ပေမဲ့ ရွှေထုပ်တဲ့ မြပဝါ ဟဲ့၊ အဲဒီ လွယ်အိတ်ထဲမှာ အနည်းဆုံး သိန်းလေးငါးဆယ်ထည့်ထား တာမျိုး"

"အို..... ဒီလိုပြောကြကြေးဆိုရင် ဒီမှာ အငွေရှာလာတဲ့ လူကလည်း အတာချီကေ့စ် ကိုင်ထားတာနော်၊ အထဲမှာ FEC တို့၊ ဒေါ်လာတို့ ချည်းပဲ ၊ သူ့လုပ်ငန်းလည်း ကြည့်ဦးလေ မြားရဲ့ ၊ သူက ခရီးသွားအေဂျင်စီထော င်ထားတာ"

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အနိုင်မခံဘဲ ကြွားနေပုံက ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေလိုလိုနဲ့ မြားမှာ နားတွေဆူ၊ ဦးနှောက်တွေပူလာရကာ ထိုင်ရာမှ ထထိုင်လိုက်ရင်း.....

"ကဲ..... စိန်စိန်နဲ့ အငွေ"

"အေး..... ပြောလေ၊ ဘယ်နေ့အချိန်ပေးရမလဲ"

"မြား..... အကဲခတ်ချင်တဲ့ နေ့ သူကအဆင်သင့်ပဲ"

ရောဂါမသေးလှသော အဒေါ်နှစ်ယောက်အား မြားမှာ စိတ်ပျက်စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း.....

"ကျစ်..... ချိန်းဖို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ၊ စိတ်မဝင်စားဘူးလို့ ပြောမှာ

"

"ဟဲ့..... ညည်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲမြား၊ အဒေါ်တွေက ရှေ့ရေး နောက်ရေးတွေပြီး စီမံတာကို"

"စိန်စိန်ကရော ဘာလို့ လူကို ယောက်ျားပေးစားချင်နေတာလဲ"

"ဒါ..... ပေးစားတာလား၊ သင့်တော်တာတွေ့ရင် စပ်ဟပ်ထားရမှာ ပေါ့"

"ဪ..... အဲဒီလိုပဲ လုပ်လို့ ရသလား၊ ဒီရပ်နဲ့ ဒီလူသင့်တော်တယ် ဆိုပြီး တံဆိပ်ရိုက်ရအောင် မြားက ကုန်ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး "

"ကုန်ပစ္စည်းမှာ တောင် ဈေးကောင်းရအောင် ငါတို့ ကလုပ်ပေးတာ

"

"ကဲ.....ကဲ တော်ကြပါတော့၊ တော်ပါတော့ဟဲ့"

ဒီလိုပါပဲ။ စိန်စိန်က ဒေါသရှေ့ဆောင်ရင် ပြူးပြူးပြဲပြဲ။ တူမက တစ် ခွန်းမခံ ပြူးတူးပြဲတဲနှင့် ။ ကြားထဲမှ သူမကသာ နောက်ဆုံးတော့ ဖျန်ဖြေရေးသမားလုပ်ရကာ ရန်ပွဲကို အဆုံးသတ်ရစမြဲ။

"မြားရယ်..... အဒေါ်တွေက ကောင်းစေချင်လို့ စီမံပေးတာ အခု စိန် စိန်နဲ့ အငွေတို့ ပြဲတဲ့ လူတွေဆို ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ချမ်းသာတဲ့ သူတွေ၊ လုပ်ငန်းကြီးတွေကို အုပ်ချုပ်စီမံနိုင်တဲ့ သူတွေချည်းပဲ"

"ဟွန်း.... အငွေတို့ ကျတော့ ယောက်ျားမယူဘဲ မြားကြမှ "

"အယ်.... ဒါက မြားဟာ အငွေတို့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောမျိုးဆက် လေ၊ မြားမှ အိမ်ထောင်မပြုရင် အငွေတို့ မျိုးဆက်လည်း ပြတ်သွား

တော့မှာ ပေါ့"

"ဪ..... ဒါဖြင့် မြားက မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေးကြီးပေါ့"

"အေး.... ဟုတ်တယ်"

ယောင်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြီးမှ အငွေ မှားမှန်းသိသည် ။ မြားကတော့
မွေ့ရာပေါ်က ဝုန်းခနဲ ကျိုးထသည် ။ ရင်ခွင်၌ ပွေ့ထားသော မွေးပွဲဝက်
ဝံရုပ်ကြီးအား ပစ်တင်ရင်းက.....

"တော်ပြီ..... ဘာမျိုးဆက်မှ လည်း မပြန့်ပွားပေးနိုင်ဘူး၊ အငွေတို့
ပေးစားတဲ့ လူတွေလည်း မယူနိုင်ဘူး၊ မြားကဒီခေတ်ထဲမှာ စီးမျောတဲ့
သူ၊ ခေတ်အသွင်နဲ့ အလန်းစားဒီဇိုင်းမှ သဘောကျတာ၊ ဒီလိုပုံတုံးကြီး
ကို ရင်ဘတ်ထဲမငြိဘူး"

အပြတ်အသတ်ပြောပြီး ရေချိုးခန်းဆီထွက်သွားတဲ့ တူမချောကိုကြ
ည့်ရင်း စိန်စိန်က မဲ့ကာရွဲ့ကာနှင့်

"ဟွန်း.... သူကငြင်းသွားတယ်၊ ဗေဒင်ဆရာက သေချာပြောလိုက်
တာ အငွေရဲ့ ၊ သူနဲ့ မြားက ဇာတာရော၊ နေ့နံရော အကုန်ကိုက်တာတဲ့ "

"အမယ်.... ငါလည်း ဒီအတိုင်းပဲပေါ့၊ ဒီလူက စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှာ
အောင်မြင်ရုံမကဘူး သူ့ဝါသနာက ဓာတ်ပုံရိုက်တာဆိုတော့ ငါတို့ ဓာတ်
ပုံရိုက်ချင်ရင် သူ့ကိုပို့(စ်)ကောင်းကောင်း ပေးပြီး ရိုက်ခိုင်းရုံ"

"အငွေ"

"ဟေ"

စကားမဆုံးခင် စိန်စိန်က ဖြတ်အော်၍ ထူးရင်းမှ သတိရသွားသည်
။ ဒါပေမဲ့ မရတော့။ စိန်စိန်ရဲ့ သူခိုးဖမ်းမျက်ဝန်းထဲ သူမက လည်စင်း

ပေးရင်း.....

"နင်က ဒီလူကို ဓာတ်ပုံရိုက်တာ ဝါသနာပါတယ်ဆိုတာနဲ့ ပဲ မြားနဲ့ ပစ်ခတ်ပြီး သဘောတူတာပေါ့ ဟုတ်လားအငွေ၊ နင့်မှာ ဒီရောဂါက မပျောက်သေးဘူးလားဟင်"

"မပျောက်သေးဘူးဟေ့၊ နင်ရောဘာထူးလို့ လဲ၊ ဗေဒင်ရှူးရောဂါက ကျွမ်းနေပြီမဟုတ်လား"

"ဟဲ့..... ဒါကတော့"

"ဘာလဲ..... ကယ်တင်ရှင်နဲ့ ထပ်တွေ့ချင်လို့ "

"အငွေ.... နင် တော်နော်၊ နင်ကရော ဓာတ်ပုံဆရာဆိုတာနဲ့ ဖျတ်ဖျတ်လူးနေတာများ "

"စိန်စိန်..... နင် တော်နော်"

အငွေက ငိုသံကြီးနဲ့ အော်သည်။ ။

"အေး.... ငါ တော်ရင် နင်လည်း ရပ်"

စိန်စိန်ကပြောပြီး မွေ့ရာစပ်မှ ထသွားကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပြီ။
ဒီရတနာစံအိမ်ကြီးမှာ အတိတ်ကို တစ်ခါသုံးစက္ကူလိုလုံးခြေထားပစ်ချင်သည့် အခါ ဒေါ်စိန်ထုပ်နှင့် ဒေါ်ငွေထုပ်တို့ ၏ တူမချော ပတ္တမြား၏ ရှေ့အနာဂတ်ရေးက မတွေးဝံ့စရာ။

အခန်း(၂)

"တီ.....တီ.....တီ.....တီ"

"ဟဲ့.....ဟဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒါ"

ကားမောင်းသူနေရာ၌ ထိုင်နေသော စိန်စိန်က နောက်ခန်းကနေ သူမတို့ နှစ်ယောက်အကြား ထွက်လာတဲ့ လက်ခုံဖြူဖြူကို ဖျတ်ခနဲရိုက်ရင်း အော်သည် ။ ဒါလည်း နောက်ခန်းကနေ ကိုယ်ကြီးကို ငါးပြီး ဟွန်းတီးနေသောမြားဟာ နောက်တစ်ချက်မတွန့်သွားဘဲ

"ပိတ်နေတာတွေ ဖယ်အောင်ပေါ့"

"ဟယ်..... ဒီကလေးမ ဇွတ်ပါလား၊ ဟိုမှာ အိမ်ပြောင်းနေတယ်လေ"

ကြားထဲက မနေနိုင်တော့ဘဲ အငွေ့ကပါ ဝင်ပြောလည်း မြားက ဟွန်းခလုတ်ကို အားရအောင် သံရှည်ဆွဲနှိပ်ပြီးမှ

"ဒါဆို..... သူအိမ်ပြောင်းပြီးတဲ့ အထိ မြားက ထိုင်စောင့်နေရမလား၊ ပြော ဟိုမှာ ကြည့်ဦး ကားကြီးတွေက တကယ့်ဟဲဗီးကြီးတွေနဲ့ ဒီလောက်လမ်းကျဉ်းလေးထဲ တန်းစီပြီးဝင်လာမှ တော့ သူများ ခြံရှေ့ပိတ်ပြီပေါ့"

မြားက ခြံနှစ်ခြံရှေ့ တံတိုင်းသဖွယ် ပိတ်ရပ်ထားသည့် ကွန်တိန်နာကားကြီးတွေကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးနဲ့ အော်သည် ။ ဟုတ်တော့လည်း

ဟုတ်သည်။ ဒါမျိုးကားတစ်စီး ရပ်ရင်ပဲ ခြံပေါက်တစ်ပေါက် ပိတ်သွားတာမျိုး။ အခုက လေးစီးဆိုတော့ သူမတို့ ရတနာစံအိမ်တင်မက ဟိုဘက်ခြံရဲ့ ဝင်ပေါက်နားအထိ သွားပိတ်နေတာမျိုး။ စိန်စိန်က ကားတွေကို အကြည့်ဝေရင်း ဝတ်စုံဆင်တူနှင့် ပစ္စည်းတွေသယ်ချနေသော အလုပ်သမားတွေကိုပါ မြင်ဖြစ်အောင်မြင်ကာ.....

"သူတို့ လည်း လူအင်အားသုံးပြီးလုပ်နေတာပဲ၊ ခဏစောင့်ပေါ့"

ကူရှင်မှာ ကျောမှီကပ်ရင်းက.....

"လိုက်မဲမနေစမ်းနဲ့ မြား၊ အဆိုတော်ကောင်လေးရဲ့ လက်မှတ်မရတာနဲ့ ပဲ တွေ့ကရာကို ဒေါသကြီးမနေနဲ့ "

"မရတာ စိန်စိန်တို့ ကြောင့် "

အိခနဲ ကူရှင်ပေါ်ပစ်ထိုင်ချပြီးပြောတော့ အဒေါ်တွေရဲ့ မျက်နှာနှစ်ခုက နောက်ခန်းဆီ လှည့်လာတာ တစ်ပြိုင်တည်း။

"အလိုတော် "

မြားက လက်ပိုက်ကာကျောမှီရင်း....

"ဟုတ်တယ်လေ..... မြား ကျောင်းဆင်းချိန်ဆို တစ်ခါတည်းတန်းသွားရင် မိတာပဲ၊ အဲဒီရှော့ပင်း(နံ)စင်တာနဲ့ မြားကျောင်းနဲ့ ဘာမှ ဝေးတာလည်း မဟုတ်၊ အခုတော့ အငွေတို့ နောက်ကျလို့ "

"ဪ..... ငါတို့ ကလည်း လမ်းပေါ်အလေလိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ အရေးကြီးတဲ့ ကမ်စတမ်မာလာမယ်ဆိုလို့ စောင့်ရသေးတာ၊ လာတော့လည်း သူကြိုက်တဲ့ ဒီဇိုင်းအပ်မယ်ဆိုလို့ ရွေးရချယ်ရနဲ့ နောက်ကျသွားတာမျိုးလေ"

"အဲဒီလိုအလုပ်များ မယ်ဆိုလည်း မြားကို ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးပါ ဆိုတော့ အငွေတို့ က "

"တိတ်စမ်း"

စိန်စိန်က ပိတ်အော်၍ တိတ်လိုက်ရပေမယ့် မကျေနပ်ခြင်းများက နှုတ်ခမ်းဖျားမှ ပွစိပွစိနဲ့ ရေရွတ်တုံး။ ဒါကို နောက်ကြည့်မှန်ကမြင်နေရတာ အားမရ၍ ဒေါ်စိန်ထုပ်က နောက်ခန်းကို ချာခနဲလှည့်ထိုင်သည်။ ။ ပြီးမှ အားပါးတရူပုပ်ကောက်ချိတ်နေသည့် တူမချောအား စေ့စေ့ကြည့်ရင်း....

"ညည်းကို ကားတစ်စီးသာဝယ်ပေးလို့ ကတော့ ဟွန်း စွန် လေထဲ ရောက်သွားမှ ရစ်ဘီးနဲ့ ထိန်းလို့ ရဦးမှာ ၊ ညည်းကို ဒီလောက်အကြံအပို့နဲ့ ကြပ်မတ်နေတာတောင်မှ ကော်ဖီဆိုင်ရောက်သွားရတာနဲ့ "

"အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ် UFL ကျောင်းသူက ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်တာ သေလောက်တဲ့ အပြစ်ကြီးလား စိန်စိန်"

"ဟဲ့..... ဒီကောင်မလေး"

အငွေက ဝင်ဟန့်သည်။ ။

"အေး..... သေလောက်တဲ့ အပြစ်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး ၊ အဲဒီနောက်ဆက်တွဲက ကမ္ဘာပျက်သွားနိုင်တယ်"

"စိန်စိန်ကျမှ အထူးအဆန်း၊ ကော်ဖီသောက်ရုံနဲ့ အဖျက်သမားဖြစ်သွားရမဲ့ပုံ"

"မြား"

ဒေါ်စိန်ထုပ်က ဒေါသနဲ့ အော်သည်။ ။ ထို့နောက် မြားကို စူးစူးရဲရဲကြ

ည့်ကာ.....

"တစ်ခွန်းမခံ ပြန်ပြောနေတယ်ဟုတ်လား၊ အခု ရထားပြီးသား အခွင့်အရေးပါ ပြန်သိမ်းမှာ နော်၊ မယုံမရှိနဲ့ ၊ ဟွန်း အခန်းထဲထည့်ပိတ်ထားဖို့ က ဒီအိမ်မှာ ငါ့သဘောတစ်ခုထဲ"

"သိပါတယ်၊ ကြွားမနေပါနဲ့ ၊ စိန်စိန်အာဏာကြီးမှန်း တော်ပြီ ထစ်ခနဲရှိ ဒါနဲ့ ပဲ ကိုင်ပေါက်ခံနေရတာ၊ အဲဒီလွတ်လပ်ခွင့်တွေကို မမက်မောအောင်လေ့ကျင့်ထားမှ ၊ နို့မို့ နိုင်ကွက်က ဒါပဲ"

မြားက စူပုပ်ဆောင့်အောင့်ပြီး ကားပေါ်ကဆင်းကာ တံခါးဆောင့်ပိတ်လိုက်တာများ တစ်နေရာတည်းကွက်ပြီး ငလျင်လှုပ်သွားတဲ့ အတိုင်း။ လက်ဆောင်ရလာတဲ့ ပိုစတာရယ်၊ အခွေရယ်ကို ရင်မှာ ပိုက်ပြီး ဘေးအိတ်ကို စလွယ်သိုင်းကာ ကွန်တိန်နာတွေနားမှ ဖြတ်လျှောက်သည် ။ ရင်ထဲတန့်န့်နဲ့ တိုးပွားလာသော ဒေါသတွေက တွေ့ရာလူအပေါ် ဖောက်ခွဲရန်အသင့်ရှိခဲ့ရာ.....

"ဒီမှာ "

"ဗျာ"

သူမကိုကျောခိုင်းပြီး ပစ္စည်းတွေသယ်ရန် ညွှန်ကြားနေသူက မြားခေါ်သံရရချင်း ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်တာ ပျာပျာသလဲ။ ဒေါသမီးကြောင့် စူးရဲနေသည့် မြားမျက်ဝန်းတွေနဲ့ အကြည့်ချင်းဆုံမှ ချက်ချင်းမျက်နှာက အပိုးကျိုးသွားကာ.....

"ကျွန်တော် ဘာကူညီပေးရမလဲခင်ဗျာ"

"ဒီကားတွေကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ရှင်းပေး"

"အာ.... အဲဒါကလေ ညီမရဲ့ ၊ ဟိုးအရှေ့ကကားဆီက ပစ္စည်းတွေ

တောင်မကုန်သေး"

"အဲဒါဆိုလည်း ဘာလို့ ကူညီပေးရမလဲဆိုပြီး လာမေးနေသေးလဲ၊
လျှာအရိုးမရှိတိုင်း ပြောနေတာ၊ ဟိုမှာ တွေ့လား"

ကျန်ရစ်ခဲ့သောကားကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း.....

"ရှင့်ကြောင့် လမ်းပိတ်ကုန်ပြီ၊ မြင်လား"

"ဪ ဟုတ် မြင်ပါတယ်ခင်ဗျ"

"ဟွန်း..... ယဉ်ကျေးမှုကိုမရှိတဲ့ လူ၊ ကိုယ်အဆင်ပြေဖို့
တစ်ဘို့တည်းကြည့်တဲ့ လူ၊ အဲဒါကြောင့် ရုပ်ကိုက ဘာနဲ့ တူမှန်းမသိဘူး
"

အရပ်ချင်း မညီ၍ ခြေဖျားထောက်ထောက်ပြီး ရန်တွေ့ရုံအားမရ။
တွန်းချိတ်ပစ်တိုက် သွားပုံက သူ့ကို ယိုင်သွားစေသည် ။ ထို့နောက် ဆံပင်
တွေ ဝဲခနဲခါပြီး မျက်စောင်းတောင် အဆစ်ထိုးသွားသေး။ သူက ဆံပင်
တွေကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ စုံဖွရင်း

"မလွယ်ပါလား"

လို့ ညည်းညူကာ ရပ်ထားဆဲ မာ့(ခံ)တူးငွေစမ်းရောင်လေးဆီ လျှော
က်လာတာ လမ်းပိတ်မိတဲ့ အတွက် တောင်းပန်ရန်ပါ။ အခြေအနေ ပြော
င်းဆန်မသွားအောင်တော့ သူ ဆုတောင်းရမှာ သူ့တာဝန်။

အခန်း(၃)

"နင်ကလည်း စိန်စိန်ရယ် စွတ်ရွတ်အော်တာများ "

"အေး... အော်ရတာ မရိုက်ရက်လို့ ဟေ့၊ ပြောသွားတာများ ကြည့်ပါလား တစ်စက်ကလေးမှ မခံဘူး၊ အကြောက်အလန့်လည်း မရှိ၊ အုပ်ထိန်းတာ ဒီနှစ်ယောက်ပါဆိုမှ ဒီနှစ်ယောက်စလုံး မကြောက်လို့ ကတော့ ပြီးရောပဲ၊ နင်တောင် ကြိုးတုပ်ပြီး ဟိုကလုပ်ချင်တာ လုပ်သွားမှာ "

"ဟဲ့..... အဲဒါ ငယ်ငယ်ကတည်းက ပုံမသွင်းခဲ့လို့ လေ အရိုးရင့်မှ ကြိုးစားလည်း အလကားပဲ"

"အဲဒါ..... နင်မြှောက်စားခဲ့တာလေ အငွေရဲ့ "

"ဪ..... နင်ရောမပါတာလား၊ မရိုက်ရက်ဘဲ လက်ကြီးတရွယ်ရွယ်နဲ့ ဆူပြီးမိနစ်မဆိုင်းဘူး ပြန်ချော့ဖို့ ခြေလှမ်းပြင်နေတာ နင်"

"ဒါကတော့ သူ့ခမျာမိဘမဲ့လေ"

"အေး.... ငါလည်း ဒီလိုပေါ့"

တပြန်တလှန် အပြစ်တွေပြော၊ ပြန်ဖြေရှင်းနှင့် လုပ်နေရာမှ

"ဒေါက်.... ဒေါက်"

ဘေးကားမှန်ကို ခေါက်တဲ့ အသံကြားမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထား

မိတဲ့ အပြင် ငွေထုပ်က သူမဘက်ကို မျက်နှာမူထားတာမို့

"ဟဲ့..... အိမ်ပြောင်းနေတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ တူတယ်၊ မှန်ချပေးလိုက်"

ကားမှန်ကိုချရင်း ကိုယ်ကို ဒီဘက်လှည့်မှ မြားနှင့် ရွယ်တူကောင်လေးကို ဒေါ်စိန်ထုပ်က မျက်ခုံးတွန့်ကာ အကဲခတ်သည်။ ။ ကားမောင်းတိုင်း တပ်လေ့ရှိသော မျက်မှန်အမည်းကြီးအား ချွတ်ရန်ပြင်ပြီးမှ မချွတ်ဘဲ ဒီတိုင်းထားတော့ ကိုယ်က သူ့ကို ကောင်းကောင်း အကဲခတ်လို့ ရတာပေါ့လို့ တစ်ခါတည်း တွေးမိ၏။ ကောင်လေးကတော့ တောင်းပန်ပြီးနှင့် ကိုယ်ကိုကိုင်းရင်း.....

"မမတို့ က ဟိုဘက်ခြံကနဲ့ တူတယ်"

"အေး..... ဟုတ်တယ်"

တိုတိုပြတ်ပြတ်အဖြေကြောင့် ကောင်လေးက ရုတ်တရက် ဘာပြောရမှန်းမသိ အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြစ်သွားကာ.....

"တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရင်"

"မင်းကြောင့် မဖြစ်ပါဘူး၊ ပိတ်ရပ်ထားတဲ့ ကားတွေကြောင့် ဖြစ်ရတာ"

"ဘယ်လိုကြီးလဲဟ၊ စကားပြောတာတောင် မပြေမပြစ်နဲ့ "လို့ သူက စိတ်ထဲမှ ညည်းရင်း...

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အဲဒီအတွက်ပဲ လာတောင်းပန်တာပါ၊ ကျွန်တော်တို့ က ကြာဦးမှာ ဆိုတော့လေ မမတို့ ဆင်းပြီး အိမ်ထဲဝင်နှင့် ပါလား၊ ကားတန်းပြီးမှ ပဲ မမတို့ ကားကို ကျွန်တော်အိမ်တိုင်ရာရောက်"

"အို..... မလိုပါဘူး"

အနီရဲ့ရဲဝတ်စုံနှင့် တစ်ယောက်က ဝင်ပြောသည်။ ။

"ရတယ်..... မင်းတို့ ကိစ္စ မင်းတို့ လုပ်ပါ။ ပြီးမှ တို့ ကားကို ဒရိုင်ဘာ နဲ့ လာယူခိုင်းမယ်၊ စိန်စိန် မှန်တွေတင်ပြီး လော့(ခ်)ချထားခဲ့"

"OK"

အတိုင်အဖောက်ညီရာ၌ စကားတင်မက အကြည့်ပါတစ်ထပ်တည်း ။ သူ့ကိုများ ကြည့်သွားတာ သူခိုးကြမ်းပိုးလိုလို။ သူ မကျေမနပ်ဖြစ်တာ တွေ၊ အောင့်သက်သက်ဖြစ်တာတွေကို အိုဗာဖောတီးတန်း မမတွေက တော့ ဂရုစိုက်ပုံမရ။ လက်ကိုင်အိတ်တွေ အသီးသီးချိတ်ပြီး ကားအောက်ဆင်းမှ အလှတရားတွေက ထင်သာမြင်သာ။ တစ်ယောက်က အပြာရင့်ရောင် ရင်ဖုံးနှင့် ထဘီကိုအဖျားနားမှာ ပန်းပွင့်တွေထိုးကာ မျက်မှန် အမည်းတပ် ဆံထုံးနဲ့ မို့ မြန်မာဆန်ဆန်။ နောက်တစ်ယောက်က အနီရဲ့ ရဲဆွဲသားစကတ်နှင့် အနီရောင်ဘလောက်(စ်)အင်္ကျီကိုမှ ပန်းကျော်ဆံပင်တွေက အခွေအလိပ်များ စွာကို နားအပေါ်မှာ ကျောက်စီအနီရောင်က လစ်နှင့် ထိုးညှပ်တင်ထားပုံက ဣန္ဒြေဆန်ဆန်နှင့် ။ ခွာမြင့်ဖိနပ်သံတွေက စည်းချက်ညီညီ။

"သူကပဲ ငါတို့ ကားသော့ပေးတဲ့ "

"အေးလေ..... မောင်းမပြေးဘူးပဲထား ကားထဲက တစ်ခုခုဖြုတ်ခိုးရင် ဘာတတ်နိုင်မလဲ အငွေရဲ့ "

"ဟုတ်ပဲ..... ငါတို့ ပစ္စည်းတွေ အသုံးအဆောင်တွေက ဘာတစ်ခုမှ အလကားရထားတာ မရှိဘူးလေ"

"ကာယအားနဲ့ မပင်ပန်းတောင် ဉာဏအားတော့ ကုန်တာပဲဟဲ့၊ အပ်

တိုတစ်ချောင်းတောင် အပျောက်မခံနိုင်ဘူး"

ညီအစ်မနှစ်ယောက်က စောစောကရှိခဲ့သော မပြေလည်မှုတွေ ပျောက်သွားကာ အခုတော့ မဟာမိတ်လို။ တစ်အုပ်စုတည်းဖြစ်သွား၏။ ကွန်တိန်နာကားကြီးတွေနား ဖြတ်လျှောက်သွားရင်း အငွေက အကြည့်တစ်ချက်ဝှေ့ကာ.....

"ဟဲ့..... ပစ္စည်းတွေကတော့ မနည်းမနောပဲနော်"

"အင်း:..... ငါကြည့်သလောက် အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ရေး အကျိုးဆောင်တွေတောင် ငှားပြီးပြောင်းတာမျိုး၊ ပြီးတော့ ပစ္စည်းတွေကလည်း အားလုံးပက်ကင်ပဲ၊ မိသားစုများများ နဲ့ ကိန်းခန်းကြီးမဲ့ဟာမျိုး"

"ငါတို့ သတိထားရမှာ က ဒီဖယ်မလီထဲမှာ မြားနဲ့ ရွယ်တူ ကောင်လေးတွေမပါပါစေနဲ့ ပဲ"

"အေး.... ပါခဲ့ရင်လည်း သိပ်ဂရုစိုက်မပြန့် သိလား၊ မြားရဲ့ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက်တွေသာ အကုန်ပိတ်ထားလိုက်၊ အဓိကက မြားကို ငါတို့ မျက်ခြည်မပြတ်ရင် ရပြီ။"

"ဟူး.... မြားတစ်ယောက်နဲ့ တော့ တကယ့်ကို အသက်ဝဝမရှူရဲတဲ့ အဖြစ်ပါလားနော်"

ဒေါ်ငွေထုပ်က ခေါင်းမောပြီး ပင့်သက်ရှိုက်ရင်း အော်သည် ။ ထိုအချိန်မှာ ပင် အနားက အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်ထုပ်ထံမှ ဟားခနဲ အော်သံနှင့် ခြေလှမ်းပါတဲ့သွားတာ ခံစားမိသောကြောင့်

"ဘာဖြစ်တာလဲ စိန်စိန်"

မျက်မှန်ချွတ်ရင်း စိန်စိန်က ရှေ့တူရူဆီ မေးငေါ့ပြသည့် နေရာကို အငွေက ကြည့်တော့

"ဟင်"

မချီမဆုံ အာမေဍိတ်ထွက်သွားရသည်။ သူမတို့ ရဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချရသော ခြံစောင့်လုံးလုံးဟာ ပါးစပ်မှာ ငွေမင်ရောင်တိပ်ကြီး အပိတ်ခံထားရကာ လက်ကောက်ဝတ်တွေကို ခြံတိုင်နဲ့ ပူးပြီး တိပ်နဲ့ ချည်ထားသေးသည်။ စိန်စိန်တို့ နှစ်ယောက်က အပြေးအလွှားခြေလှမ်းတွေနှင့် လုံးလုံးအနားရောက်သွားကာ.....

"ဟဲ့..... ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ငါ့အိမ်ကို အနုကြမ်းဝင်စီးတာလား"

"ဪ..... အငွေရယ် မေးနေရသေးလား၊ ဆက်စမ်း အခု 199 ကို၊ ကုန်တော့မှာ ပေါ့ ငါ့ပစ္စည်းတွေ"

"အေး....အေး ငါ ခေါ်နေပါပြီ"

"အူး..... ဂူး..... ဂူး..... အူး"

"ဟဲ့..... ဘာခေါင်းခါတာလဲ၊ နင်ကြံရာပါလား၊ မိလုံး ပြောစမ်း"

လက်မြန်သော စိန်စိန်ကမေးရင်းနဲ့ ဆိုးခနဲဆတ်ခနဲ မိလုံးကိုပါ ရိုက်ပစ်တာ လက်မောင်းတွေ လက်ဖျံတွေဆီ။

"အူး..... ဂူး"

"ဟဲ့..... ဖြုတ်ခိုင်းနေတာ စိန်စိန်ရဲ့ "

"အေး.... အေး ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒါတွေခွာပေးမှ ငါသိချင်တာမေးလို့ ရမှာ၊ ခွာလိုက် အငွေ"

ဒီတော့မှ အငွေက လုံးလုံးပါးစပ်မှာ ကပ်ထားသော တိပ်ကို ဗြီခနဲဆွဲခွာသည်။

"အား..... အ နာလိုက်တာမမလေးရယ်"

"နာတာတွေဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့ ၊ ပြောစမ်း ငါ့အိမ်ကို ဘယ်သူ့ဓားပြတိုက်သွားတာလဲ၊ မှန်မှန်ပြောနော် အလုံး"

"ပြော..... ပြောပါ့မယ် မမကြီးရဲ့ ၊ ဓားပြမဟုတ်ပါဘူး မြား.... မြားပါ "

"ဘာ"

ရင်ဘတ်ဖိပြီး ဘာအော်တော့လည်း ပြိုင်တူ။ အလုံးက ခေါင်းကို ထပ်ခါထပ်ခါညိတ်ပြရင်း..

"မြားလေ..... ဒီထဲတစ်ယောက်တည်းဝင်လာတော့ အလုံးက မေးမိပါတယ်၊ တစ်ယောက်တည်းလား၊ မမကြီးတို့ သွားကြိုတာ မတွေ့ဘူးလားဆိုတာကို အဲဒါ အလုံးကို စကားများ တယ်ဆိုပြီးတော့ အခုလို လုပ်သွား"

"အမယ်လေး.... တော်သေးတာပေါ့၊ ငါ့အိမ် ဓားပြဝင်တယ်ထင်တာ"

စိန်စိန်က ပင့်သက်မှုတ်ရင်း ပြောတော့ အငွေက သူမကိုမျက်စောင်းရွယ်ကာ.....

"နင်ကလည်း လေ ဒီလောက်လေးအလုပ်ခံရတာကို ငိုကြီးချက်မနဲ့ ၊ နင့်ယောက်ျား အရက်မူးပြီး နင့်ကိုရိုက်တာလောက် မဆိုးဘူးမဟုတ်လား"

"အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ် မမလေးရဲ့ ၊ အရိုက်ခံရတုန်းက အလုံးက ကိုယ်လုံးသေးသေးလေးမို့ပါ၊ အဟား ဒီကိုယ်လုံးလောက်ရှိလို့ ကတော့ အဲဒီကောင်ကို တွန်းလှဲပြီး အပေါ်ကတက်ဖိတာနဲ့ "

"ကဲ..... တော်စမ်းပါ၊ နားညည်းတယ်၊ အငွေ လာ"

ညီမဖြစ်သူကို လက်ဆွဲပြီး ခေါ်သွားတဲ့ မမကြီးကို အလုံးက သတိလက်လွတ်ငေးနေပြီးမှ

"မမကြီး... ဟာ ဒီမှာ လက်တွေကို ဖြေပေးသွားဦးလေ၊ ဒီလိုကြီးမထားခဲ့နဲ့ လေ မမလေး"

လှမ်းအော်လည်း အချည်းအနှီးပင်။ မမလေးတို့ က ပေါ်တီကိုအောက်မှ လှမ်းအော်တာက....

"အိမ်ထဲရောက်မှ အေးမာကို လွှတ်လိုက်မယ်"

"အဲ..... အေးမာကိုမလွှတ်နဲ့ ၊ လာလို့ မရဘူး မမကြီးရဲ့ "

ဧည့်ခန်းဆောင်တောင်မဝင်ရသေး အထဲက အော်တဲ့ အသံကြောင့် ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဒိုင်းခနဲ အကြည့်ချင်းဆုံသည် ။ ထို့နောက် ခြေလှမ်းတွေကို ဧည့်ခန်းထဲ မောင်းသွင်းလိုက်တာ အပြေးအလွှား။ တွေ့ပါပြီ။ ဒါ သူမတို့ ရဲ့ အိမ်တော်ထိန်း အေးမာ။ ဧည့်ခန်းရဲ့ ဘေးဘက်၌ အရောင်တူ၊ အရွယ်အစားတူ ထောင်ထားသော ဧရာမကြွေပြားကြီး ဟာ လူတစ်ဖက်စာလောက်ရှိပြီး အမြင့်က လူတစ်ရပ်ကျော်သည် ။ ဖြစ်ချင်တော့ အေးမာက ထိုပန်းအိုးကြီးနဲ့ ပူးတွဲပြီး ခါးလည်မှ ပလတ်စတစ်ကြိုးများ နှင့် ချည်နှောင်ခံထားရခြင်းဖြစ်သည် ။ ဒါကိုတွေ့သည် နှင့် အငွေမှာ သွေးပျက်ခမန်း ကြောက်လန့်ချောက်ချားသွားရကာ

"ဟဲ့..... မလှုပ်နဲ့ မလှုပ်နဲ့ အေးမာ၊ အမလေး ကြံကြီးစီရာတွေ ကိုယ်ကျိုးတော့နည်းကုန်တော့မှာ ပဲ၊ အဲဒါ ငါဈေးကြီးပေးဝယ်ထားတဲ့ ပန်းအိုးဟဲ့၊ တစ်လုံးသာကွဲလို့ ကတော့ နောက်တစ်လုံး ပါပစ်ရမဲ့ကိန်းဆိုက်မှာ "

"အေးမာသိပါတယ် မမလေးရဲ့ ၊ အဲဒါ မြား မြား လုပ်သွားတာ"

ငွေထုပ်က ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ကာ ရင်ဘတ်စည်တီးဖြစ်နေသလောက် စိန်ထုပ်က ဓားတစ်ချောင်းရှာပြီး ကြိုးတွေကို ဖြတ်ပေးတာ မြန်မြန်ဆန်ဆန်နဲ့။ မတော်တဆ အိုးကြီးသာကွဲလို့ က သူ့ညီမလည်း မြန်မြန်ဆန်ဆန် နှလုံးကွဲ၍ သေသွားနိုင်သည် ။ ဒီအိုးကြီးကို တွေ့စကတည်းက အရူးအမူးလည်း လိုချင် ဈေးကကြီးလွန်း၍

"အိမ်အလှဆင်တာဆိုပေမဲ့ ဒီလောက်ဈေးကြီးပေးဝယ်ရမှာ နှမြောစရာကြီး၊ ငွေအိပ်တယ် စိန်စိန်ရဲ့ ၊ ဒီလိုလုပ်မယ်ဟာ နင်တစ်အိုး၊ ငါတစ်အိုးဝယ်မယ်၊ ဘယ်လိုလဲ ဒီအိမ်မှာ နင်လည်း နေတာပဲလေ၊ ဒီအိမ်ရဲ့ ပြင်ဆင်စရိတ်တစ်ဝက်တော့ နင်လည်း ခံသင့်တာပေါ့"

ဆိုပြီး ဆွယ်တရားဟောသလိုလို၊ ခြိမ်းခြောက်သလိုလိုနဲ့ ပန်းအိုးဝယ်ဖို့ ပါတနာ ရှာခဲ့သေးတာ။ စိန်ထုပ်ကလည်း ခေသူမှ မဟုတ်။ စီးပွားရေးလောကမှာ ရှစ်စပ်ကျင်ကျင်လည်ခဲ့သူမို့.....

"တော်ပါ..... စိတ်မဝင်စားဘူး၊ နင့်ဟာက ဝယ်ပြီးပြန်ထုတ်ရောင်းလို့ လည်း မရ၊ နှစ်နဲ့ ချီပြီးထားလည်း တန်ဖိုးတက်လာမှာ မဟုတ်တော့ ငါစိတ်မဝင်စားဘူး"

လို့ ငြင်းတုန်းက မျက်စောင်းကြီးတရွယ်ရွယ်နဲ့

"ဟွန်း..... နေရာတကာ စီးပွားရေးတွက်တွက်လို့ နင်ယောက်ျားမရတာ"

"ဪ..... ပြောရှာတယ်၊ နင်လည်း အရာရာမှာ ကပ်စီးကျလွန်းလို့ အပျိုကြီးဖြစ်နေတာများ "

ရန်ပွဲတစ်ပွဲလောက်ဖြစ်လိုက်ရပြီး အဲဒီပန်းအိုးကိစ္စက ရတနာစံအိမ်

ထဲ အတော်ကြီး ငြိမ်သက်သွားပြီးမှ တစ်ရက်မှာ တော့ အငွေဟာ ဆိုင်ကဝန်ထမ်းကြိုပို့သော လိုက်(တ်)အေ(စ်)ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပြီး ပန်းအိုးကြီးနှစ်လုံးအား ဝယ်လိုက်သည်။ သူမကိုတွေ့တော့ မလုံမလဲနှင့် ရယ်ပြရင်း....

"အဟင်း... ငါ့ရှေ့မှာ နိုင်ငံခြားသားက မဆစ်ဘဲဝယ်နေတာတွေတာနဲ့ လေ၊ ငါအတင်းဝင်ဝယ်ခဲ့တာ၊ အရင်ဈေးထက် နည်းနည်းတောင်ပိုများ သွားတယ်"

တဲ့။ ရာဇဝင်နှင့် ချီပြီး အိမ်ရောက်လာသော ဒီပန်းအိုးကို စိန်ထုပ်အထိခိုက်မခံတာ ထိုသို့သော အကြောင်းရင်းများကြောင့် ဟု ဆိုလျှင်.....

"ကဲ.... ပြောစမ်းပါဦး ဒီအိမ်ကလူတွေ ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ၊ ခြံဝကကိစ္စကထားတော့၊ မြား ရှေ့ပင်(န်)မောကနေ အဲဒီတိပ်ခွေအကြီးကြီးဝယ်လာတာ ဟိုအဆိုတော်ကောင်လေးရဲ့ ဝေါ(ရှ်)ရှိကိုကပ်ဖို့ နင့်ကိုယ်ကကြိုးကျတော့"

နေရာတိုင်း၌ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို ဝါသနာထုံသော စိန်ထုပ်က လက်ကိုင်အိတ်လည်း မချအား။ ထိုင်လည်း မထိုင်နိုင်ဘဲ ဆိုဖာလက်တန်းပေါ်တင်ပါးမှေးတင်ရင်း မေးသည်။

"ဟို.... ဒီကြိုးက အေးမာကြိုးပါ မမကြီးရဲ့၊ အေးမာက စတုရန်းရှင်းနေတာ အထဲက ကတ်ထူပုံးတွေ၊ သတင်းစာတွေကို အကုန်စုစည်းပြီး အခန်းထောင့်ပုံထားမလို့ ကြိုးယူပြီးအလာ မြားနဲ့ တွေ့တယ်၊ အဲဒါ ဘာကူသယ်ရမလဲ မမကြီးတို့ ကားသံလည်း မကြားဘူးလို့ ပြောမိတာနဲ့ ဒီကြိုးခွေတောင်းပြီး အေးမာကို ပန်းအိုးကိုမခိုင်းပြီး အခုလို"

"အင်း.... ဖြစ်ရမယ်"

အေးမာစကားမဆုံးခင် ငွေထုပ်က မှတ်ချက်ချရင်း.....

"ငါမပြောဘူးလား စိန်စိန်၊ မြားက သူမကျေနပ်တာရှိရင် မွေတော့မှာ တစ်အိမ်လုံးလိုလို"

"အေး.... တစ်အိမ်လုံး မွေတာကိစ္စမရှိဘူးနော်၊ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မမွေဖို့ အရေးကြီးတာ"

"ဒါ.....ဆို"

အပျိုကြီးနှစ်ယောက်မှာ ဆတ်ခနဲ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ထင်တော့၊ စကတ်တွေမကာ ဒုန်းစိုင်းပြေးတက်တာက ကျွန်းဝါရောင် လှေကားကွေ့ကွေ့ကြီးတွေဆီ။ အပေါ်ရောက်တော့လည်း အသက်ရဲရဲမရှူရဲ။ အမောမဖြေအားဘဲ မြားရဲ့ အခန်းဆီ တစ်ခါထပ်ပြီး ဒုန်းစိုင်းရပြန်သည် ။ နှစ်ယောက်စလုံး တိတ်ဆိတ်နေသော မြားအခန်းရှေ့မှာ ငါးမိနစ်လောက်ငြိမ်ရပ်နေပြီးမှ

"ဒေါက်..... ဒေါက် ... မြားရေ မြား၊ အငွေ့ကို တံခါးလာဖွင့်"

"ဘာလုပ်မှာ လဲပြော..... မင်းမကြိုက်ရင် လာမရှုပ်ပါနဲ့ တော့..... ငါတို့ က ရှေ့ဆက်လျှောက်ဖို့ ဇွဲနဲ့ ပေါ့..... နောက်တစ်ခေါက်လောက် နည်းနည်းအော်"

ဝုန်းခနဲထွက်လာတဲ့ DJ တီးလုံးသံနဲ့ အော်ဟစ်သံကြီးက တံခါးနားနားကပ်ထောင်နေတဲ့ အဒေါ်နှစ်ယောက်ကို အလန့်တကြား ဖြစ်သွားစေသည် ။

"အောင်မလေး... ဒါ ဘယ်နှယ်ဟာကြီးတုံး၊ နားတွေကို အူထွက်သွားတာပဲ"

စိန်ထုပ်က နားပိတ်ပြီး သူမကိုအော်မေးသည် ။ တံခါးတစ်ချပ်ခြား

ထားတာတောင် အထဲက တီးလုံးနှင့် အော်သံကတစ်အိမ်လုံးကို သိမ့်သိမ့်တုန်ဟီးစေသည် လေ။ ငွေထုပ်က အစ်မဖြစ်သူလက်ကို ဆွဲကာ အခန်းနှင့် ဝေးရာသို့ခေါ်ရင်း.....

"အဲဒါ.... အခုဝယ်လာတဲ့ Hip Hop အခွေဟဲ့"

"ဘာ.... Hip Hop ၊ ငါဖြင့်မသိပေါင်၊ နားထဲဟော့ပေါ့လိုလို၊ ဟော့ဒေါ့လိုလိုပဲကြားတယ်၊ ဖွင့်ကြည့်တော့လည်း ရန်ဖြစ်နေတာလား၊ စကားအမြန်ပြောနေတာလားပဲ"

"အေး... သွားမဝေဖန်နဲ့ ၊ နင့်တူမက အဲဒီ Hip Hop ကိုသဘောကျတာ ပေါက်ကွဲခွင့်ရလို့ တဲ့ ၊ ထားလိုက်ဟယ် သူ့ကိုယ်သူပြန်မမွေ့ရင်ပြီးရော"

"အေး.... အေး..... ပြီးရော"

အခန်းဝက ခြေသံတွေ စကားပြောသံတွေ ပျောက်သွားမှ မြားက တံခါးဝနား ကပ်ထောင်ခြင်းကို အဆုံးသတ်သည် ။ ထို့နောက် ဆူညံစွာထွက်ပေါ်နေသော သီချင်းသံ။ မြူးကြွတဲ့ တီးလုံးနဲ့ အတူ စင်ပေါ်စင်အောက် လွတ်လပ်စွာ ကခုန်နေသော လူတွေအား တီဗီဖန်သားပြင်မှာ ငေးရင်း.....

မြား စိတ်တွေတောင်ပံတပ်ပြီး ရောက်ရာပေါက်ရာ လွတ်ပစ်တော့မယ်။ ဒီလောကကြီးထဲ လွတ်လပ်စွာပျံသန်းပါရစေ။
